

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sž/39/2014
Identifikačné číslo spisu:	9011010198
Dátum vydania rozhodnutia:	20.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9011010198.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: Ing. M., bytom Y. XXX, U., právne zastúpený: JUDr. Zuzana Kollárová, advokátka, Zimná 59, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľudovíta Štúra 1, 812 35 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 42297/V/2011-1.1.1 zo dňa 21. júla 2011, o odvolaní žalovaného vo veci samej a o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu o náhrade trov konania v rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/195/2011-174 zo dňa 2. júla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/195/2011-174 zo dňa 2. júla 2013 vo veci samej p o t v r d z u j e.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcu v náhrade trov právneho zastúpenia v sume 165,56 € na účet právnej zástupkyne JUDr. Zuzany Kollárovej do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/195/2011-174 zo dňa 2. júla 2013 v časti rozhodnutia o náhrade trov konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom vyhovel žalobnému návrhu a z dôvodov zmysle § 250j ods. 2 písm. a/ a d/ OSP zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného potvrdzujúce prvostupňové rozhodnutie Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici (ďalej len „KÚ ŽP“), ktorým čiastočne nevyhovel žiadosti o sprístupnenie informácií v časti, „v ktorej sa žiadosť dotýka informácií z evidencie žiadostí majúcich osobný charakter“. Zároveň krajský súd vec vrátil žalovanému na ďalšie

konanie. O náhrade trov konania procesne úspešného žalobcu rozhodol tak, že oproti uplatnenému nároku na náhradu trov konania v sume 1371,35 € priznal ako účelne uplatnenú iba náhradu v sume 1371,35 €.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd sa zaoberal otázkou, či rozhodnutím a postupom žalovaného správneho orgánu v konaní o žalobcovej žiadosti o sprístupnenie informácií došlo k ukráteniu žalobcu na jeho právach. Súd z pripojeného administratívneho spisu zistil, že žalobca dňa 05.05.2011 požiadal o poskytnutie informácie - centrálnej evidencie žiadostí o informácie za roky 2008-2009. Požadovanú informáciu žiadal doručiť elektronicky a poštou. Informácia bola žalobcovi čiastočne sprístupnená podaním KÚ ŽP č. 2011/00722-2 zo dňa 16.05.2011. Rozhodnutím č. 2011/00722-3 zo dňa 16.05.2011 KÚ ŽP nevyhovel podľa § 9 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. žalobcovej žiadosti v časti, „v ktorej sa žiadosť dotýka informácií z evidencie žiadostí o informácie majúcich charakter osobných údajov“, pričom v odôvodnení rozhodnutia bolo uvedené, že ide o mená, priezviská, bydliská a tituly žiadateľov o informácie. Tieto údaje mali byť v zmysle § 3 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov osobnými údajmi osobnými údajmi dotknutých osôb, čo však prvostupňový správny orgán ďalej nezdôvodnil. Proti tomuto rozhodnutiu sa žalobca v zákonnej lehote odvolal. Rozhodnutím žalovaného č. 42297/V/2011-1.1.1 zo dňa 21.07.2011 bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu č. 2011/00722-3 zo dňa 16.05.2011.

Krajský súd zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného posudzoval v intenciách § 1 zákona č. 211/2000 Z. z. v spojení s § 2 ods. 1, s § 3 ods. 1, 9 ods. 1, s § 18 ods. 1 a 2 uvedeného zákona a príslušných ustanovení správneho poriadku a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, a preto napadnuté rozhodnutie zrušil z dôvodu nepreskúmateľnosti a zároveň nesprávneho právneho posúdenia.

Zdôraznil, že ústavné právo na informácie môže byť obmedzené zákonom iba pokiaľ ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Nesprístupnenie informácie, ktorá je osobným údajom fyzickej osoby je síce potrebné považovať za opatrenie v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, avšak povinnosťou povinnej osoby, zamietajúcej žiadosť o sprístupnenie informácie, je v odôvodnení sa riadne vysporiadať s otázkou, či a prečo konkrétna informácia je osobným údajom, ktorý sa nesprístupňuje, a svoju správnu úvahu tiež relevantným spôsobom v rozhodnutí zdôvodniť. K tomuto však v danej veci nedošlo ani v napadnutom rozhodnutí, ani v prvostupňovom správnom rozhodnutí. Považoval za potrebné vytknúť povinnej osobe tiež nepreskúmateľnosť rozhodnutia už vo výrokovej časti, keď výrokom rozhodnutia č. 2011/00722-3 zo dňa 16.05.2011 KÚ ŽP nevyhovel podľa § 9 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. žiadosti žalobcu podanej na KÚ ŽP dňa 05.05.2011 v časti, „v ktorej sa žiadosť dotýka informácií z evidencie žiadostí o informácie majúcich charakter osobných údajov“. Takýto výrok správneho rozhodnutia nespĺňa požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti keďže z neho nie je zrejmé, ktoré konkrétne informácie povinná osoba nesprístupnila, pričom až v odôvodnení sa uvádza, že ide o mená, priezviská, bydliská a tituly žiadateľov. K samotnej otázke osobných údajov s poukazom na judikatúru uviedol, že ak aj povinná osoba považuje mená, priezviská a tituly v spojení s bydliskami žiadateľov o informácie z evidencie žiadostí o informácie za osobné údaje týchto žiadateľov (čo môže byť po adekvátnom zdôvodnení správna aplikácia zákona), súd považuje za dôvodné sprístupnenie informácie aspoň v rozsahu mena, priezviska a titulu žiadateľa o informáciu. Tieto totiž po nesprístupnení informácie o bydlisku v žiadnom prípade nie sú spôsobilé konkrétne identifikovať osobu, v tomto prípade žiadateľa o informácie. Sprístupnenie informácií, ktoré samé osebe nie sú spôsobilé identifikovať fyzickú osobu, a teda nie sú ani osobnými údajmi, je potrebné pre čo najširšie naplnenie práva na informácie, ktoré je v ústave systematicky zaradené medzi politické práva, čiže ide o právo v politickom zmysle slova, chápané veľmi široko. Zároveň uviedol, že v konaniach o žalobách týkajúcich sa práva na slobodný prístup k informáciám súd neskúma v pohnútky prečo žalobca požiadal o sprístupnenie informácií dňa 05.05.2011, jeho úlohou je podľa § 244 ods. 1 a § 247 ods. 1 OSP zistiť, či rozhodnutím a postupom správnych orgánov nebola fyzická alebo právnická osoba ukrátená na svojich právach.

Zamietnutie časti uplatneného nároku na náhradu trov konania, t.j. trov právneho zastúpenia za ďalšiu

poradu s klientom dňa 10.06.2013 (vyhodnotená ako neúčelný úkon) a uplatnenej náhrady výdavkov žalobcu súvisiacich s jeho cestovaním na pojednávania a na porady so zvolenou advokátkou v rozsahu ceny pohonných hmôt (PHM) spotrebovaných pri cestovaní rodinným motorovým vozidlom žalobcu odôvodnil jednak neúčelnosťou dostavovania sa žalobcu na pojednávania 11.06.2013 a 02.07.2013 a tým, že vzhľadom na špecifika procesnej úpravy správneho súdnictva medzi ktoré patrí aj povinné právne zastúpenie žalobcu advokátom, súdy už v zásade nevykonávajú dokazovanie, ale preskúmavajú po právnej stránke zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov. Žalobcovo právo zúčastniť sa pojednávania vo svojej veci síce nie je nijak dotknuté, avšak za takéhoto stavu súd nepovažuje jeho osobnú účasť na pojednávaní za potrebnú na účelné uplatňovanie práva.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. V dôvodoch odvolania namietal, že pri rozhodovaní vo veci krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadosť žalobcu zo dňa 05.05.2011 považuje za vybavenú v zmysle § 17 ods. 1 zákona o slobode informácií, t.j. bez zbytočného odkladu, pri zohľadnení zákonnej povinnosti ochrany osobných údajov dotknutých osôb s poukazom na platnú právnu úpravu a citovanú judikaturu. Poskytnutie údajov v rozsahu mena, priezviska, bydliska a titulu žiadateľov o informácie považuje za všeobecne použiteľný identifikátor, ktorý v zmysle § 9 ods. 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám nie je možné poskytnúť bez súhlasu dotknutej osoby. Nesúhlasil s vysloveným názorom krajského súdu, že považuje za dôvodné sprístupnenie informácií aspoň v rozsahu mena, priezviska a titulu žiadateľa o informácie, nakoľko po nesprístupnení informácie o bydlisku v žiadnom prípade nie sú spôsobilé konkrétne identifikovať osobu, v tomto prípade žiadateľa o informáciu. Vzhľadom na súvis výroku s odôvodnením nepovažoval za dôvodne vytýkanú ani vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatočnú určitosť výroku. Namietal nezohľadnenie absencie podstatnej časti žalobného návrhu neuvedením v čom bol napadnutým postupom žalobca ukrátený na svojich právach. Poukázal na viacero súdnych sporov, ktoré žalobca vedie v presvedčení o protiprávnej a nekalej činnosti KÚ ŽP a jeho zamestnancov voči žalobcovi a uviedol, že aj v prípade zrušenia napadnutého správneho rozhodnutia súdom a vráteniu veci na ďalšie konanie by došlo iba k opakovaniu správneho konania bez možnosti dosiahnuť vo veci odlišný výsledok, nakoľko prvostupňový súd nevytlúčil ako správnu úvahu povinnej osoby o nesprístupnení požadovaných informácií z titulu charakteru osobných údajov. V zmysle citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/98 - 102/2002 zo dňa 17.12.2002 nie je dôvodné zrušovať rozhodnutie preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.

Žalobca považoval napadnutý rozsudok krajského súdu vo veci samej za vecne správny a žiadal ho potvrdiť, podal však odvolanie voči výroku o trovách konania z dôvodu nesprávnosti záverov súdu o nepriznaní časti účelnosti uplatneného nároku. K trovám právneho zastúpenia za úkon právnej služby - druhú poradú s klientom dňa 10.06.2013 uviedol, že úkon je uplatnený dôvodne nakoľko porada sa uskutočnila vzhľadom na nariadený termín pojednávania 11.06.2013, ktorého sa právna zástupkyňa nemohla zúčastniť, klient však nesúhlasil so žiadosťou o odročenie pojednávania, preto požiadal o právnu konzultáciu a vypracovanie písomného podanie, ktoré bolo súdu krátkou cestou doručené na pojednávaní. Za nedôvodené považuje nepriznanie náhrady za PHM spotrebované pri cestovaní žalobcu na pojednávania dňa 11.06.2013, resp. 02.07.2013, ktorých sa právna zástupkyňa nemohla zúčastniť, okrem toho žalobca, ktorý má právo zúčastniť sa na pojednávaní, považuje za potrebnú svoju účasť aj vzhľadom na predkladanie nepravdivých skutočností žalovaným. Poukázal na neúčelnosť konania súdu, ktorý na prvom pojednávaní nariadil žalovanému opraviť zmätočné rozhodnutie, na druhom pojednávaní nerozhodol, odročil na vyhlásenie rozsudku na tretí termín, pri ktorom žalobcovi nedoručil písomné vyhotovenie rozsudku. Ďalej namietol, že krajský súd vôbec nerozhodoval o cestovných nákladoch žalobcu na pojednávanie nariadené na deň 29.01.2013 a do sídla advokátskej kancelárie dňa 20.09.2011 a 10.06.2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení § 246c ods. 1 veta

prvá) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení § 246c ods. 1 veta prvá) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1, 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, odvolanie žalobcu voči výroku o trovách konania dôvodné je.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa vyhovel žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a následne jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

Preskúmvaným rozhodnutím č. 42297/V/2011 - 1.1.1 zo dňa 21.07.2011 (v znení vykonanom opravou písárskej chyby dňa 04.02.2013) žalovaný ako odvolací orgán potvrdil ako správne prvostupňové rozhodnutie KÚ ŽP ako povinnej osoby, vydané pod č. 2011/00722-3 zo dňa 16.05.2011 podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o neposkytnutí žiadaných informácií v časti, „v ktorej sa žiadosť dotýka informácií z evidencie žiadostí o informácie majúcich charakter osobných údajov“, pričom v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia bolo uvedené, že ide o mená, priezviská, bydliská a tituly žiadateľov o informácie. Predmetom konania bola žiadosť o sprístupnenie informácií zo dňa 05.05.2011, ktorou sa žalobca domáhal sprístupnenia evidencie žiadostí povinnej osoby o poskytnutie informácií za roky 2008 až 2009. Krajský súd napadnuté rozhodnutie zrušil postupom v zmysle § 250j ods. 2 písm. a/ a d/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žalobcovi priznal náhradu účelne uplatnených trov konania.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ako aj zákonnosť postupu a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť postupu žalovaného správneho orgánu.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu vo veci samej a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP odvolací súd konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

Odvolací súd z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis zistil, že včas podanou žalobou sa žalobca postupom podľa druhej hlavy piatej časti OSP domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 42297/V/2011-1.1.1 zo dňa 21.07.2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu č. 2011/00722-3 zo dňa 16.05.2011. Prvostupňovým správnym rozhodnutím Krajský úrad životného prostredia v Banskej

Bystrici čiastočne nevyhovel žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií podanej dňa 05.05.2011 v časti, „v ktorej sa žiadosť dotýka informácií z evidencie žiadostí o informácie majúcich charakter osobných údajov“. Žalobca sa dňa 05.05.2011 osobne dostavil na KÚ ŽP a požiadal jeho predsedu o osobné nahliadnutie do centrálnej evidencie žiadostí o informácie za roky 2008 a 2009, pričom cieľom tejto žiadosti bolo zistiť zákonnosť postupu KÚ ŽP pri poskytovaní informácií, keďže viaceré okolnosti ohľadne žalobcovi sprístupnenej žiadosti Ing. U. vyvolali v žalobcovi podozrenie z nezákonnej činnosti KÚ ŽP pri poskytovaní informácií. Prednosta KÚ ŽP odkázal žalobcu na Mgr. R., ktorý mu po spísaní „Žiadosti o poskytnutie informácií“ oznámil, že musí vykonať anonymizáciu osobných údajov v evidencii. Žalobca požiadal zamestnancov KÚ ŽP, aby mu požadovanú evidenciu ešte v ten deň doručili e-mailom na poskytnutú adresu. Následne KÚ ŽP podaním č. 2011/00722-2 zo dňa 16.05.2011 sprístupnil žalobcovi neúplné informácie a v zaslanej evidencii chýbala práve žiadosť Ing. C.. V rovnaký deň KÚ ŽP vydal vo veci žiadosti zo dňa 05.05.2011 rozhodnutie č. 2011/00722-3, ktorým žalobcovi nesprístupnil mená a priezviská žiadateľov o informácie z príslušnej evidencie. Po telefonickom rozhovore bolo žalobcovi zaslané podaním č. 2011/00722-4 zo dňa 19.05.2011 doplnenie poskytnutých informácií, pričom v novo zaslanej evidencii opätovne neboli sprístupnené mená a priezviská žiadateľov. Žalobca poukazoval, že rozhodnutie č. 2011/00722-3 zo dňa 16.05.2011 sa nemohlo vzťahovať na anonymizované údaje z podania KÚ ŽP č. 2011/00722-4 zo dňa 19.05.2011, rovnako na to, že KÚ ŽP pri vybavovaní žiadosti žalobcu nedodrжал zákonnú lehotu na vybavenie žiadostí o informácie, keďže táto bola vybavená až podaním KÚ ŽP č. 2011/00722-4 zo dňa 19.05.2011, teda na desiaty pracovný deň od podania žiadosti.

Proti rozhodnutiu KÚ ŽP č. 2011/00722-3 zo dňa 16.05.2011 sa žalobca neúspešne odvolal, pričom žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil rozhodnutím č. 42297/V/2011-1.1.1 zo dňa 21.07.2011. Je evidentné, že v napadnutom rozhodnutí žalovaného boli viaceré písárske chyby, vrátane chyby v uvedení čísla potvrdzovaného rozhodnutia, nakoľko však z odôvodnenia rozhodnutia táto skutočnosť jednoznačne vyplynula, krajský súd umožnil žalobcovi odstránenie zrejmych chýb v písaní postupom v zmysle § 47 ods. 6 Správneho poriadku v priebehu súdneho konania.

Krajský súd sa v rozsudku vysporiadal so všetkými žalobnými dôvodmi (s prihliadnutím na stav po vykonaní opravy zrejmych chýb v písaní), pričom námietku neposkytnutia informácií v stanovenej lehote a nedostatku kompetencie Mgr. R. vyhodnotil ako nedôvodnú. Berúc do úvahy účel zákona č. 211/2000 Z. z. ako aj ústavné právo žalobcu na prístup k informáciám vyhodnotil zistený stav tak, že podanie č. 2011/00722-4 zo dňa 19.05.2011 logicky dopĺňa podanie č. 2011/00722-2 zo dňa 16.05.2011, ktorým boli v dôsledku technickej chyby žalobcovi sprístupnené požadované údaje - časť z evidencie v rozsahu nezahŕňajúcom údaje meno, priezvisko, titul a bydlisko žiadateľov. Nie je preto dôvod spochybňovať, že žalovaným potvrdzované rozhodnutie č. 2011/00722-3 zo dňa 16.05.2011 sa vzťahovalo aj na obmedzenia týchto údajov v doplnení poskytnutých údajov z evidencie. Žiaden zákon síce takýto postup neupravuje, ale v prípade technickej chyby, poruchy, alebo obdobného objektívneho dôvodu ho ani nevylučuje.

Krajský súd sa správne zamerail na dve podstatné skutočnosti a to správnosť záveru o potrebe obmedzenia časti údajov súvisiacich s osobami, ktorých sa poskytované informácie týkajú (meno, priezvisko, titul, bydlisko) a o tom, či napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím spĺňa požiadavky kladené zákonom na obsahové náležitosti rozhodnutia orgánu verejnej správy.

Podľa § 9 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám

(1) Informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba. Ustanovenia osobitných predpisov tým nie sú dotknuté.

(2) Informácie o osobných údajoch fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených osobitným zákonom, povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje

zákon, alebo na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nemá spôsobilosť na právne úkony, taký súhlas môže poskytnúť jej zákonný zástupca. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba.

Podľa § 3 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov, platného a účinného do 30.06.2013 Osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s tým, že vyslovený záver správneho orgánu o potrebe anonymizovať, teda neposkytnúť, údaje pri jednotlivých fyzických osobách údaje v rozsahu meno, priezvisko, titul a bydlisko nebol adekvátnym spôsobom odôvodnený. Z rozhodnutí teda nie je zrejmé, prečo ich správne orgány považovali za osobné údaje v zmysle (§ 3 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov). Krajský súd správne poukázal na judikatúru, v zmysle ktorej sú osobnými údajmi údaje, na základe ktorých sú tieto osoby určené alebo určiteľné bez získania ďalších údajov s vynaložením neprimeraného úsilia, a ktoré nie je možné ich bez súhlasu týchto osôb poskytnúť. V súlade s ustálenou judikatúrou vyslovil názor, že ak aj povinná osoba považuje mená, priezviská a tituly v spojení s bydliskami žiadateľov o informácie z evidencie žiadostí o informácie za osobné údaje týchto žiadateľov (čo môže byť po adekvátnom zdôvodnení správna aplikácia zákona), súd považuje za dôvodné sprístupnenie informácie aspoň v rozsahu mena, priezviska a titulu žiadateľa o informáciu. Tieto totiž po nesprístupnení informácie o bydlisku v žiadnom prípade nie sú spôsobilé konkrétne identifikovať osobu, v tomto prípade žiadateľa o informácie. Sprístupnenie informácií, ktoré samé osebe nie sú spôsobilé identifikovať fyzickú osobu, a teda nie sú ani osobnými údajmi, je potrebné pre čo najširšie naplnenie práva na informácie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje v celom rozsahu aj s odôvodnením záveru krajského súdu o tom, že výrok žalovaným potvrdzovaného rozhodnutia povinnej osoby zo dňa 16.05.2011 je nedostatočne určitý, čo logicky vyplýva už z toho, že určenie neposkytnutých údajov vo výroku ako záväznej časti rozhodnutia ako časti, „v ktorej sa žiadosť dotýka informácií z evidencie žiadostí o informácie majúcich charakter osobných údajov“ je vzhľadom na rôzny výklad pojmu „informácie majúce charakter osobných údajov“ absolútne nedostatočné.

Len na doplnenie Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že pri prihladaní na žalobcovu argumentáciu o nemožnosti zohľadnenia doplnenia poskytnutého zoznamu a dôsledkov takéhoto postupu by musel dospieť k tomu, že účelom žaloby a konania žalobcu nebol deklarovaný záujem na získaní požadovaných informácií na základe žiadosti podanej v súlade so zákonom.

Vzhľadom na potvrdenie napadnutého rozsudku krajského súdu vo veci samej, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky o trovách odvolacieho konania postupom v zmysle § 224 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 250k ods. 1 OSP tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie zo dňa 24.09.2013 k odvolaniu žalovaného) v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 165,56 € pozostávajúcej z tarifnej odmeny 130,16 €, paušálnej náhrady 7,81 € a DPH 20 % v sume 27,59 €.

Pokiaľ sa týka odvolania žalobcu proti výroku o trovách konania v rozsahu, ktorým mu nebol priznaný nárok na náhradu trov prevyšujúcich 1011,91 €, Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje odvolanie za dôvodné, nakoľko nepriznanie tohto nároku na náhradu trov konania, v rozsahu 660,34 € nebolo dostatočne odôvodnené. Nepriznanie 386,92 € náhrady trov právneho zastúpenia za druhú poradu s klientom krajský súd odôvodnil nepreukázaním uskutočnenia ani účelnosti porady, proti čomu žalobca namietať poukazom na súdu následne doručené písomné doručené vyjadrenie 11.06.2013. Z uplatnených nárokov na náhradu cestovného žalobcu vo výške 273,42 € ako súčtu hotových výdavkov zodpovedajúcich cene PHM v súvislosti s cestou žalobcu osobným motorovým vozidlom družky žalobcu dňa 20.09.2011 - cesta do sídla právnej zástupkyne za účelom prípravy a prevzatie zastúpenia, v

sume 23,64 €, dňa 29.01.2013 - cesta na pojednávanie do Bratislavy v sume 76,54 €, dňa 10.06.2013 - cesta žalobcu na druhú poradu s advokátkou v sume 23,18 €, dňa 11.06.2013 cesta na pojednávanie do Bratislavy v sume 75,03 €, dňa 02.07.2013 - cesta na vyhlásenie rozsudku v sume 75,03 €, krajský súd odôvodnil iba nepriznanie náhrady hotových výdavkov zo dňa 11.06.2013 a 02.07.2013 (neúčelnosť osobnej účasti na pojednávaní vzhľadom na právne zastúpenie). Ostatné uplatnené náhrady, t.j. hotové výdavky v súvislosti s cestami 20.09.2011, 29.01.2013, 10.06.2013 a 02.07.2013 krajský súd vôbec neodôvodnil. Výrok rozhodnutia o trovách konania je v tomto rozsahu absolútne nepreskúmateľný, čo predstavuje dôvod zrušenia rozhodnutia v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ OSP a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie.

V súvislosti s rozhodovaním o trovách konania treba krajskému súdu pripomenúť, že aj pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v nadväznosti na posudzovanie otázky ich účelnosti je treba v primeranej miere aplikovať ust. § 157 OSP, upravujúceho požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia. V tomto rámci je potrebné vysporiadať sa s každým z doteraz nepriznaných nárokov v rozsahu, či sa jedná o účelný krok, smerujúci k realizácii ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 a 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa dostupnej judikatúry (5MCdo/7/2008 zo dňa 03.02.2010) „účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze“.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný .